

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 582. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm33589.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Heraf maae vi nødvendig slutte, at Christenhedens Stats-Begivenheder egenlig alt fra det *Trettende* og især fra det *Fjortende* Aarhundredes Begyndelse har staaet i *Modsætning* til *Kirke-Riget*, saa Man har stræbt at samle sine Kræfter om en ganske anden Middel-Punkt og at udvikle dem i en anden Retning, men de aabenbare Oprør, det *Albigensiske* i det *Trettende*, det *Lollardiske* i det *Fjortende* og det *Hussitiske* i det *Femtende* Aarhundrede, er dog alle saa ubetydelige, at de kun som For-Spil til Revolutionen i det *Sextende* faae verdenshistorisk Mærkværdighed. Løsrivelsen fra det æventyrlige Kirke-Rige hører da, ligesom Oprettelsen deraf, *statshistorisk* til Middel-Alderens skjulte Ting, som kun efterhaanden i Nyaars-Tiden komme for Lyset, medens Rigets virkelige Tilværelse ved det *Store Kors-Tog* og gennem hele det *Tolvte* Aarhundrede er en Kiends Gierning, der beviser sig selv. Ved dette Aarhundredes Slutning maae vi da gjøre ligesom *Kors-Dragerne*: lade det hellige Land skiøtte sig selv og see hvordan vi er vendt paa den hjemlige Skue-Plads, Folke-Vandring og Folke-Blanding skabde. Uagtet vi derfor af Nysgierrighed har giennemløbet det *Trettende* Aarhundrede i Øster-Leden, indtil Sultanen af Babylon tog *Akre* og nødte os til enten at følge med ham til *Tyrkiet* eller at vende Næsen hjem, saa var dog alle det *Trettende* Aarhundredes saakaldte *Kors-Tog* kun Roman-Streger og vil vi rigtig ind i Stats-Historien igien, maae vi gaae *Krebs-Gang* tilbage til *Akre* i Slutningen af det *Tolvte* Aarhundrede. I den *Christne* Leir for *Akre* finde vi nemlig for *sidste* Gang en Samling, det store Kirke-Rige værdig, deels fordi Udfaldet slet ikke svarede til Folkenes Forventning, og deels fordi de der tydelig mærkede, at *Franskmænd* og *Engelskmænd*, *Tydskere* og *Italienerne* var dog egenlig hver et Folk for dem selv, som i Længden slet ikke kunde spændes, end sige da sammensmelte med hinanden. Med den Opdagelse og med den Beskeed, at selv *Richard Løve-Hjerte* enten ikke vil eller ikke kan tage *Jerusalem* og den hellige Grav fra *Saladin*, reiser nu hver hjem til Sit, og vi kan neppe være tvivlraadige om, hvem vi maae følge med, naar vi vil see Noget, der er værdt at tale om. *Tydskerne* har nemlig ikke giort Andet end Splid, *Pisanerne* kan være brave nok, men *Korn-Pugeri*et under *Kors-Banneret*, mens Hungersnøden rasede i Leiren, betager os dog Lysten til at fare med dem, og de Modigste saavel af dem som af *Fransk-Mændene* holde desuden Trop med *Richard*, saa han er aabenbar Hoved-Manden og borger os for, der er mest at see, hvor han kom fra. Vel høre vi baade i Østen og Vesten meget tale om *Hohenstaufnerne*, som de største Helte for Øieblikket, men deres Spor i det hellige Land gjør os dog slet ikke gridske paa deres nærmere Bekiendskab, og den af dem, vi underveis med *Richard* støde paa, er vi nødt til at korse os for. Paa Lykke og Fromme maae vi da lande med *Richard* ved *Sandwich* (1194) 584og lade Tiden vise, hvad der er paa Færde og hvordan vi slippe skikkelig fra Øen, over til Fast-Landet, hvor vi nok kan vide, Slaget skal staae.